



«**VOLDTEKTSLANDET**»: Fordi det begås relativt få drap generelt i Norge, blir andelen partnerdrap høyt, selv om norske kvinner er blant de tryggeste i verden, også i eget hjem. Likefullt spres bildet av «voldtektslandet» Norge av Reform, Amnesty, Fokus, Kriresentersekretariatet, skriver Kjetil Rolness. Illustrasjon: Flu Hartberg

Voldtekt av fakta

Ingen «voldtektmyter» er større enn den feminister har laget selv, og fått det politiske Norge til å tro på.

KJETIL ROLNESS

Lørdagskommentaren

I BEGYNNELSEN var konspirasjonen. Menns konspirasjon mot kvinner. Alt startet den dagen steinaldermannen oppdaget at han var bevæpnet mellom beina:

annonse

«Mannens oppdagelse av at han kunne bruke sitt kjønnsorgan som et fryktinngytende våpen, må ha vært en av de viktigste oppdagelser i førhistorisk tid, på linje med oppdagelsen av ilden og steinøksen. Jeg er overbevist om at voldtekt har spilt en viktig historisk



rolle fra førhistorisk tid og fram til i dag. Voldtekt er en bevisst

avskrekkingsprosess, hverken mer eller mindre, og ved hjelp av denne trussel holder *samtlige menn samtlig*e kvinner i en tilstand av frykt.»

DETTE SKREV den amerikanske feministen Susan Brownmiller i «Against Our Will» fra 1975, utpekt av New York Library som en av de [100 viktigste bøkene](#) i det 20. Århundre.

«Det private er politisk», lød tidens slagord, og det gav mening. Voldtekt og mishandling foregikk i ly av privatlivets fred, av menn som offeret kjente - og kanskje elsket.

Bevisstgjøringen gjorde det lettere å anmelde, vitne og dømme. Samfunnet tok problemet på alvor, kritesentere ble opprettet, lovverk og straffer skjerpet. Alt sammen feminismens fortjeneste, og applaudert av alle menn som elsker og respekterer kvinner.

Men politiseringen fortsatte.

Plutselig var voldtekt en forbrytelse utført av mannskollektivet mot kvinnekollektivet. Ugjerningen ble løftet som kronbeviset på patriarkatet, en verdensomspennende institusjon som systematisk undertrykker kvinner, på alle områder, fra soverommet til styrerommet. Ifølge Kate Millett, et annet feministikon, hvilte patriarkatet på en voldsbruk som var «utpreget seksuell av karakter og realiseres mest totalt gjennom voldtekt.»

DETTE VAR RADIKALFEMINISME. Nå er den langt inne i mainstreamen, tross sitt radikale brudd med fakta: Voldtekt har vært fordømt og påstraffet i nærmest alle samfunn. Voldtekt vekker avsky hos nesten alle menn. (Derfor

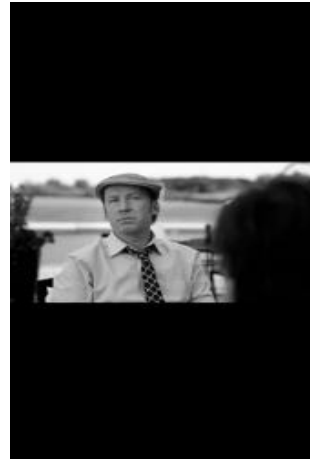
SPALTIST: Kjetil Rolness skriver lørdagskommentaren i Dagbladet hver fjerde uke. Foto: NINA HANSEN/Dagbladet

Les også

db tv Se våre siste filmtrailere



Behind the Candelabra



Oh boy!



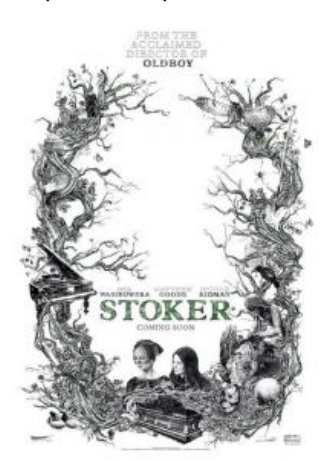
Captain Phillips



White House Down



Hannah Arendt



Stoker

lever dømte voldtektsmenn farlig i fengsler.) Voldtekt har vært å anse som avvik, ikke som noe normalt. Forskning har avdekket ulike typer voldtektsmenn, etter alder, klasse og etnisitet. Men i kjønnsmaktsperspektivet er de bare menn. Og ikke nok med det: Alle andre menn var også skyldige, som medsammensvorne «terrorister»! En så hardkokt konspirasjonsteori om jøder eller muslimer ville vært uspiselig. Når den handler om «mektige» menn, glir den ned.

KJØNN, SEX OG VOLD. Det finnes neppe noe politikkkfelt der aktivister lettere kan opptre som eksperter. Og få gjennomslag for ytterliggående teorier selv hos tilsynelatende nøytrale, respekterte aktører, som f.eks. [Amnesty](#). Mens vanlig vold er «blind», anses kvinnevold som en målrettet handling, knyttet til en usynlig, innebygd maktstruktur. Like usynlig er åpenbart sirkelslutningen: Hvorfor begår menn voldtekt? Fordi vi lever i et patriarkat. Hvordan vet vi det? Fordi menn begår voldtekt. Og hva har vi gjort når vi har sagt dette? Vi har feiret 8. mars og *knust myten om likestillingslandet Norge*.

Ingen knuser hardere enn svenske kjendisfeminister. Maria Sveland refererer direkte til Brownmiller: Alle kvinner kues av vissheten om å kunne voldtas. Dette begunstiger også menn som ikke voldtar, fordi maktordningen opprettholdes. «Voldtekt er patriarkatets spydspiss», fastslår hun i [en fersk «ekspert rapport»](#) laget av norske Reform for et takknemlig departement (BLD). Et offentlig støttet ressurscenter for *menn* bidrar altså til å spre teorien om at hankjønn som sådan tjener på at kvinner voldtas. Dette er kjønnsideologisk vanvidd, og noen må si ifra.

PREBEN Z. MØLLER gjør jobben i [«Kampen om voldtekt»](#). Kanskje litt for grundig, boka burde vært hundre sider kortere, og bedre redigert. Men all ære for drittjobben: å grave fram imponerende mengder dokumentasjon, utfordre definisjonsmakten på et moralsk minefelt, og skrive den mest kontroversielle boken noensinne om kjønn og kriminalitet i Norge.

Boka avdekker politikken bak politikken. Radikalfeminismens innflytelse på statsfeminismen. Føringerne som legges på definisjoner, statistikk og forklaringer. Det offisielle Norge har bare én forklaring på voldtekt: Mangel på likestilling og dårlige holdninger. Holdninger som svært få norske menn kjenner igjen hos seg selv eller sine medbrødre.

DERIMOT VET VI endel om kvinnesynet til visse innvandremenn (som begår de aller fleste overfallvoldtektene). Men snakker du for høyt om dette, er du «høyreekstremist». Den antirasistiske venstresiden vil ha oppmerksomhet og tiltak mot hvit antifeminisme, norsk mannskultur.

Patriarkatet skal bekjempes i hodene til moderne gutter og menn, oppflasket på likestilling. Her skal vi sette inn stadig nye holdningskampanjer. Man har utpekt «en usynlig, indre samfunnsfiende man kan føre en evig kamp mot», ifølge Møller.

FORSKERE uten politisk agenda har forlenget funnet klare sosiale og psykologiske kjennetegn blant voldtektsmenn: Asosiale trekk, lav utdanning og inntekt, alkoholproblemer, psykiske lidelser, generell voldelighet, egne erfaringer som voldsoffer. De fleste voldtektsmenn er altså uvanlige menn, men det greier ikke engang Voldtektsutvalget (2008) å få seg til å si. I stedet får vi stadig nye «sjokktall». F.eks.: [Annenhver mann](#) i Norge mener at kvinner selv har skyld for voldtekten, dersom de flørter åpenlyst. Eller: [Norge topper Europa-statistikken](#) over drap begått i nære relasjoner.

Ingen av disse påstandene er i nærheten av sannheten. Den første skyldes en håpløs spørsmålsformulering, den andre fullstendig misforstått statistikk. Fordi det begås relativt få drap generelt i Norge, blir *andelen* partnerdrap høyt, selv om norske kvinner er blant de tryggeste i verden, også i eget hjem. Likefullt spres bildet av «voldtektslandet» Norge av Reform, Amnesty, Fokus, Krisesentersekretariatet. Norge får regelmessig refs av FNs kvinnekomité, basert på gale opplysninger fra Norge. [Statsminister Stoltenberg uttrykker skuffelse](#) over menns syn på vold mot kvinner, basert på tall slaktet av hans tidligere arbeidsplass, Statistisk Sentralbyrå. [Hva er galt med den norske mannen](#), spør utlendinger som ser «90 minutter», trolig tidenes eneste spillefilm basert på en regnefeil.

TROR NOEN AT at feilinformasjonen er helt tilfeldig? Møller går litt langt når han omtaler «den feministiske posisjonen» nærmest som en slu, taktisk aktør i debatten, men egeninteressen av å svartmale norsk mannskultur, er åpenbar. For da gir tiltakene seg selv: Mer statsfeminisme. Større offentlige tilskudd til egen virksomhet. Sosialistisk Ungdom kan f.eks. be «sin egen» statsråd om penger til kurs i «feministisk selvforsvar».

Og hvem taper? Alle oss andre som får et fortegnet bilde av et alvorlig kriminalitetsproblem. Vanlige menn som mistenkeliggjøres uten grunn. Menn i riskogrupper som ikke nås, fordi tiltakene mangler målgruppe. Og selvsagt: Framtidige voldtekts ofre, som ofres på kjønns politikkenes alter.

KVINNERS SIKKERHET blir også konkret svekket av feministiske pådriv i saken. [Utvidelsen av straffelovens voldtektbegrep](#) i 2000 (som regjeringen nå vil [utvide ytterligere](#)) har gjort bevisføring enda vanskeligere. Og kvinnepolitikere saboterer politiets opplysningsarbeid med ren politisk støy. Hver gang politiinspektør Hanne Kristin Rohde informerer om sårbarhet og

risiko (helt uproblematisk i all annen kriminalitet), får hun høre at hun gir kvinner skylden. «Det er så mye kvinnesak i det», sukker Rohde.

Voldtekt som politisk «kvinnesak» kan enten ses som kynisk misbruk av kriminalitet, eller som typisk norsk venstresideidealisme: Fordi vi burde hatt et samfunn uten voldtekt, så skal vi ikke forholde oss til virkeligheten og ta enkle forhåndsregler? Uansett består Møllers hovedpoeng: Dagens voldtektsforståelse står i veien for å forebygge neste «voldtektsbølge».

I denne artikkelen

[ideer](#) [lørdagskommentaren](#) [kjetil rolness](#) [kultur](#) [debatt](#)

annonse

Siste saker fra denne seksjonen



[Makt og avmakt](#)

Unge, prostituerte kvinner fremstilles på svært forskjellig måte i to av årets Cannes-filmer. [Les mer](#)



[Voldtekt av fakta](#)

Ingen «voldtektmyter» er større enn den feminister har laget selv, og fått det politiske Norge til å tro på. [Les mer](#)

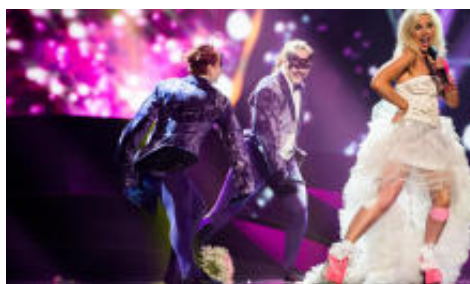
[Spiller inn sin ellefte sesong, som 85-åring](#)

Nekter å trekke seg som programleder for «Strictly Come Dancing». [Les mer](#)



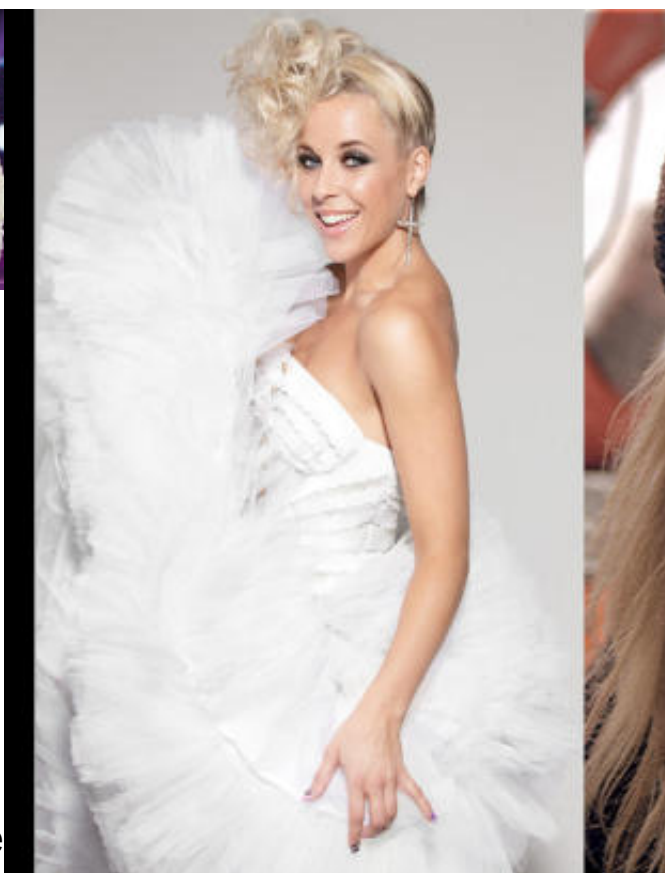
Norske filmskapere gikk med nazi-uniformer i gatene

Ble stoppet av politiet i Cannes. [Les mer](#)



Hele Norden samlet i Eurosong-finalen

Sverige, Danmark, Finland, Island og Norge skal kjempe sammen -



og mot hverandre. [Les mer](#) **Norden viser muskler i MGP**

Vi gleder oss til Finland, Island og Norge i kveld.

[Les mer](#)



Stjernene hjelper deg med musikken til 17. maifesten

Få rykende ferske spillelister fra Kvelertak, Vamp, Donkeyboy og Razika. [Les mer](#)



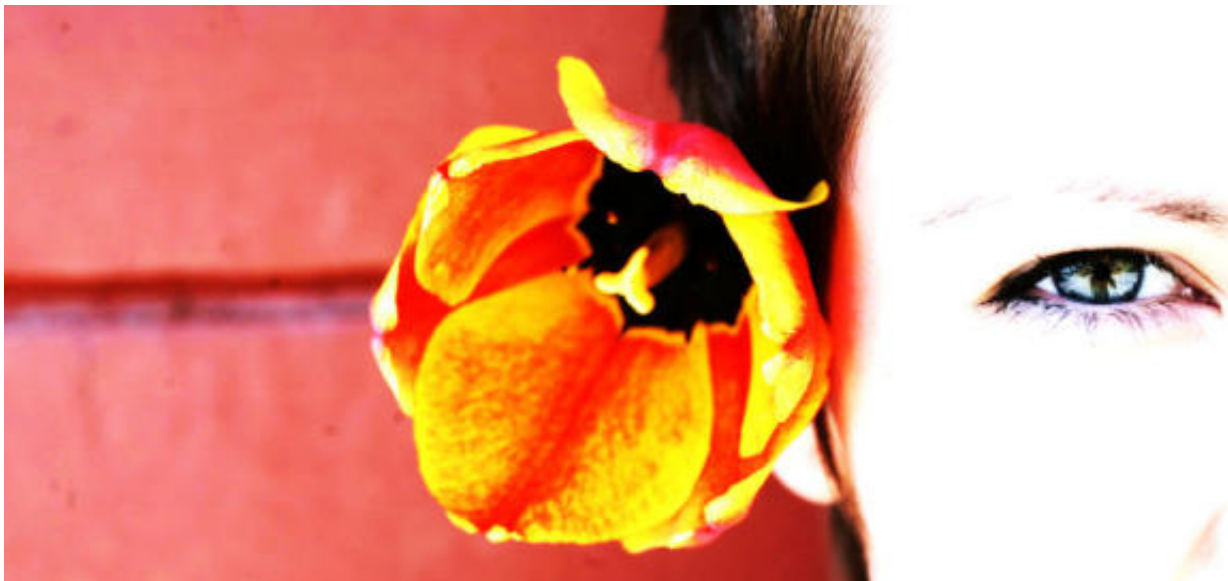
Har kvittet seg med barnestjerne-stempelet

Emma Watson lar seg inspirere av «The Kardashians». [Les mer](#)



Hvem er idealkvinnen?

Idealene skal ikke gjøre livet uutholdelig. Debatt. [Les mer](#)



- Å bli sagt opp fra jobb fordi jeg hadde vært så lenge sykemeldt, var et kraftig slag for selvfølelsen

«Du ser jo så frisk ut!» Debatt. [Les mer](#)



Skreving, pisk og en tønne med glidemiddel

Friske bilder fra fra

Triers nye sexfilm. [Les](#)

[mer](#)



- Filmen overlever alt

- Det gjelder bare å
finne det riktige
prosjektet, skriver vår
spaltist Ulrik Imtiaz

Rolfsen. [Les mer](#)